

Обр.4 Крепостта Терзийското кале – фрагмент от суперструкцията на междинния зид (вътрешно лице), разделящ външното от вътрешното укрепление (поглед откъм юг).

Градежа (полагана на 2 пласта – всеки с дебелина от 1 до 2 см.). Най-добре е съхранен междинният отбранителен зид (отделящ двете посочени укрепления) – на височина от 2,10 м в 11 редове последователна зидария от блокчета с размери най-често: 0,30 x 0,20 x 0,15 м. По места редовата зидария е нивелирана и попълвана с плочи поставени както в хоризонтална, така и във вертикална посока (Обр. 4). Пълнежът на крепостните куртини (около 80 % от обемът им) е емплектон, съставен от хоросан измесен с добре гасена и отлежала вар, в който са полагани аморфни необработени камъни и едри монолити, баластра и чакъл. Големият брой късове от феритни тухли с класически размери по насипите рушевини от крепостните стени подсказва за наличието на смесен градеж “opus mixtum” (опус микстум) в горните вече обрушени части на защитните градежи. Градежът на субструкцията на стената е със същите материали, както суперструкцията ѝ, като между тях е оформен слабо изразен цокъл.⁴ Зидовете са с дебелини до 2,70 м. Отбраната на междинната стена и северната защитна куртина, уязвимо разположени поради спецификата на терена при билото на рида е усилена от ровове, прокопани на разстояние на 8 до 10 м през стените и вал пред северния защитен зид.

Главната порта е била при източния край на северната защитна куртина, докъдето достига коларски път, идващ откъм билото. Имало е и две потерни – в централната част на западната крепостна стена при външното укрепление и при междинния зид. До западната потерна отвън достига път по ската откъм север.

Останки от кули са забелязват при главната порта и в югоизточния ъгъл